

hvitet Tilsynet er fastsat, til Tidspunkter, som nærmere fastsættes af vedkommende Embedslæge (Distrikts- eller Stadslæge), under Straf af Fængsel eller Tvangsarbejde, hvis Tilholdet overtrædes, skulle underkastes Underjøgelse af en dertil antagen Læge.

Kvindfolk skulle undersøges af en kvindelig Læge eller dog i Overværelse af en hæderlig, dertil af Øvrigheden udnævnt Kvinde.

Kvindfolk skulle tillige have Tilhold om efter udstaaet Straf at søge lovlig Næringsvei ligesom Bestemmelserne i Lov om Straffene for Løsgængerfærd og Tiggeri af 3die Marts 1860 § 2 i det Hele blive at føre til Anvendelse paa Kvindfolk, der ikjendes Straf efter Straffelovens § 180, jfr. denne Lovs § 2.

§ 9.

I ethvert offentligt af Stat eller Kommune indrettet Sygehus, der ikke er særlig bestemt for visse Arter af Sygdomme, skulle Patienter, der lide af venerisk Sygdom, kunne modtages til Helbredelse (Kur), og bør der være truffet Foranstaltninger til, at saadanne Syge kunne behandles sammesteds, uden at deres Navne eller deres Sygdoms Bestaafenhed blive kjendte for Andre end vedkommende Læge og Sygehusbetjente. Der maa ikke findes Sygehuse, som udelukkende ere indrettede for veneriske Sygdomme. I de Rjæbstæder, hvor Justitsministeriet holder saadant for nødvendigt, skal der findes Konsultationslokale for venerisk Syge, hvor der til fastsatte Tider skal være fri Udgang dels for Kvinder og Børn, dels for Mænd, uden at Brugten heraf, saa vidt muligt, skal kunne mærkes af Andre.

Naar Personer, der ere blevne lidende af venerisk Syge, frivillig tilkjendegive dette for vedkommende Embedslæge (Distrikts- eller Stadslæge) eller underkaste sig Lægebehandling paa et offentligt Sygehus, bortfalder det Strafsansvar, de have paadraget sig efter ovenstaaende § 2 og § 8, 1ste Punktum, og Underjøgelse eller Retsforfølgning i saa Henseende bør ikke finde Sted.

§ 10.

De, som for offentlig Regning ere indlagte i et Sygehus til Behandling for venerisk Sygdom, maa ikke forlade Sygehuset, før de udskrives af dettes Læge. For Overtrædelser af denne Bestemmelse ikjendes Straf af Fængsel paa Bånd og Brød indtil 5 Dage eller simpelt Fængsel indtil 1 Maaned.

§ 11.

Et Barn, som er angrebet af venerisk Sygdom, maa ikke gives til Opamning ved Brystet af andre Kvinder end dets egen Moder. Ei heller maa nogen Amme, som veed eller mener, at hun er angreben af Sygdommen, tage nogen anden Kvindes Barn til Brystet. Forseelse herimod straffes med Fængsel eller under skjærpene Omstændigheder Forbedringshusarbejde, hvorhos den Skyldige, dersom Sygdommen forplantes, ikke alene skal være pligtig til at godtgjøre de Angrebne de med deres Helbredelse forbundne Omkostninger, men ogsaa til at give Vederlag for de ved Sygdommen paaførte Piner og Tab.

Samme Godtgjærelsespligt skal paahvile den, der sætter et Barn i Pleie, som han veed er angrebet af venerisk Sygdom eller har Grund til at mistænke for at lide af Sygdommen, eller som anbringer et for Sygdommen mistænkt Barn til Opamning ved Brystet, uden at Pleieforældrene eller Ammen, inden Anbringelsen finder Sted, ere blevne underrettede om, at Barnet er sygt eller mistænkt.

Disse Bestemmelser gjælde ogsaa for offentlige Myndigheder, som sætte Børn i Pleie eller til Opamning.

Et Barn holdes som mistænkt for den ovennævnte Sygdom, selv om ingen Tegn har vist sig hos det, naar Moderen er angreben af den eller tidligere har lidt af Sygdommen i nogen af dens det hele Legeme iboende (konstitutionelle) Former, og der ikke er hengaaet 3 Maaned efter Fødselen.